

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 294/2016
31.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адвоката Ђ.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К 735/13 од 29.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1043/15 од 17.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К 735/13 од 29.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1043/15 од 17.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу К 735/13 од 29.06.2015. године, окривљени Н.М., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом на основу члана 297. став 5. и члана 86. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Првостепеном пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати 20.000,00 динара и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 275.953,00 динара, као и оштећеној М.К.1 на име трошкова износ од 133.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећени М.К.1, С.Т. и М.К.2, ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1043/15 од 17.12.2015. године делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Брусу, преиначена је првостепена пресуда само у делу одлуке о казни, тако што је другостепени суд окривљеног Н.М. за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од осам месеци, док су жалба Основног јавног тужиоца у Брусу у преосталом делу и заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Н.М., адвокат Ђ.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати том суду, али у потпуно другом већу на поновно одлучивање о изјављеним жалбама, како би се након одржавања претреса пред другостепеним судом донела правилна и законита пресуда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Н.М. у захтеву за заштиту законитости наводи да су разлози првостепене пресуде противречни изреци пресуде те да су нејасни и међусобно противречни, да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправе или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, да првостепена пресуда не садржи разлоге за оцену изведених доказа, а пре свега налаза и мишљења вештака саобраћајне струке З.С. и Д.Б. и одбране окривљеног, чиме је, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Бранилац у захтеву истиче да је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер у истој нису означене телесне повреде које је критичном приликом задобио пок. оштећени Т.К. који недостатак представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Према ставу браниоца првостепеном пресудом су учињене и повреде Закона из члана 424. став 1. тачка 1), члана 428, члана 16. члана 3, члана 83. став 2. и члана 419. став 2. ЗКП.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Н.М., указује да првостепени суд није потпуно и правилно утврдио чињенично стање јер

нису утврђене чињенице од којих зависи одговор на питање има ли пропуста у вожњи окривљеног и да ли је он имао техничких могућности да предузме било коју радњу у правцу избегавања контакта са пешацима, а код чињеница да су они на коловоз ступили изненада када се возило окривљеног налазило на удаљености од највише пет до шест метара од њих, а да су се пешаци пре тога налазили на земљаној банкини и да ниједним покретом нису показали намеру да ће ступити на коловоз, те да је било неопходно извршити и временско просторну анализу предметне саобраћајне незгоде и из исте извести поуздан закључак ко је од учесника у саобраћају предузео крајње непромишљен и ризичан покрет који је довео до угрожавања јавног саобраћаја и довео до наступања конкретне опасности за живот и тело пешака, јер од таквог закључка зависи одговор на питање који се тиче постојања кривице возача односно постоји ли његов допринос у настанку предметне саобраћајне незгоде.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке, а везано за постојање узрочне везе између пропуста у вожњи окривљеног и настанка предметне саобраћајне незгоде, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да другостепени суд није ценио жалбене наводе којима је указивано на наведене пропусте учињене првостепеном пресудом чиме је повредио закон из члана 460. ЗКП, истовремено указујући да је Апелациони суд у Крагујевцу не прихватајући предлог браниоца окривљеног истакнут у жалби да се пред тим судом одржи претрес повредио и одредбу члана 449. став 1. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да су нижестепени судови на страни окривљеног погрешно имали у виду као отежавајуће околности тежину извршеног кривичног дела, степен друштвене опасности и настале последице, затим да су се оштећени придружили кривичном гоњењу и истакли имовинско правни захтев, јер ниједна од ових околности не може бити отежавајућа. По оцени овога суда, бранилац окривљеног изнетим наводима оспорава оцену нижестепених судова чињеница које утичу да казна буде већа или мања и тиме суштински указује да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен закон из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, чија су права ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди као ни због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) члана 438. став 2. тачка 2), члана 424. став 1. тачка 1), члана 428, члана 3, члана 16, члана 83. став 2, члана 419. став 2.,

члана 441. став 1, члана 460. и члана 449. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.М., оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.